

عنوان مقاله:

روابط بین فردی در مثنوی معنوی با تکیه بر سلامت روان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی مطالعات اجتماعی فرهنگی و پژوهش دینی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عاطفه عباسی آنچه کهل - دانشجوی کارشناسی ارشد

کامران پاشایی فخری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز

خلاصه مقاله:

مثنوی معنوی در حکایات خود بسیاری از مسایل انسانی را بازتاب می دهد، یکی از مقوله های مهم در این اثر گرانقدر، ایفای نقش شخصیت ها و تعامل آنان با یکدیگر است در دنیای مثنوی افراد با تیزبینی انتخاب می شوند و رفتارها و عکس العمل هایشان در برابر هم مورد توجه قرار می گیرد. روابط بین فردی از جمله مباحثی است که در مثنوی انعکاس وسیعی دارد این پژوهش در پی آن است تا به بررسی روابط میان شخصیت ها و عملکرد آنان در موقعیت های متفاوت بپردازد، مولانا در جایگاه یک روان شناسی رفتار افراد را در متن حکایت ها شکل می دهد و برخی از رفتارها را که موجب برقراری روابط نیک انسانی می شود برجسته می کند باتامل و تعمق در رفتار و شخصیت افراد می توان دریافت که سلامت روان عامل بسیار مهمی در ایجاد رفتارهایی است که موجب ایجاد روابط سالم بین افراد می شود، رفتارهایی از قبیل، همدردی و همدلی، مهرورزی و نوع دوستی، احساس مسوولیت و ده ها مورد از این دست در زمره رفتارهایی محسوب می شوند که منجر به تولید روابط بهینه بین افراد یک اجتماع می شوند.

کلمات کلیدی:

سلامت روان، مثنوی معنوی، روابط بین فردی، همدلی، نوع دوستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659653>

